

Curs 7

II.3 Grupuri

II.3.1 Definiție. Exemple

Definiția II.3.1.1. *Un grup G este o mulțime, împreună cu o operație binară pe G , notată $\cdot : G \times G \rightarrow G$, $(x, y) \rightarrow x \cdot y$, astfel încât:*

(G1) *(Asociativitate) $(x \cdot y) \cdot z = x \cdot (y \cdot z)$, $(\forall)x, y, z \in G$;*

(G2) *(Element neutru) $(\exists)e \in G$ astfel încât $x \cdot e = e \cdot x = x$ $(\forall)x \in G$;*

(G3) *(Inversabilitate) $(\forall)x \in G(\exists)x^{-1} \in G$ astfel încât $x \cdot x^{-1} = x^{-1} \cdot x = e$.*

Dacă în plus are loc:

(G4) *(Comutativitate) $x \cdot y = y \cdot x$, $(\forall)x, y \in G$,*

spunem că G este abelian sau comutativ.

Exemplul II.3.1.2. *(i) $(\mathbb{Z}, +)$ și $(\mathbb{Z}_n, +)$ sunt grupuri abeliene.*

(ii) $(\mathbb{Z}, \cdot)$ și $(\mathbb{Z}_n, \cdot)$ sunt doar monoizi. Dar pentru orice monoid M , mulțimea elementelor inversabile formează un grup, notat $U(M)$. În particular, avem: $U(\mathbb{Z}) = \{-1, 1\}$, grup multiplicativ cu 2 elemente, $U(\mathbb{Z}_n) = \{\hat{k} \in \mathbb{Z}_n \mid (k, n) = 1\}$ grup cu $\phi(n)$ elemente.

Merită reamintită aici metoda de determinare al inversului unui element $\hat{k} \in U(\mathbb{Z}_n)$. Acesta se bazează pe următoarele observații: fiind date două numere întregi $a, b \in \mathbb{Z}^*$, cel mai mare divizor comun al acestora este $(a, b) = d \Leftrightarrow (\exists)k, l \in \mathbb{Z}$, $ak + bl = d$. De asemenea, $(a, b) = (a, b - a)$. De exemplu, să determinăm inversul lui $\hat{3}$ în $U(\mathbb{Z}_{47})$. Avem $(3, 47) = 1$, obținut prin algoritmul lui Euclid astfel:

$$\begin{aligned}47 &= 3 \cdot 15 + 2 \\3 &= 2 \cdot 1 + 2\end{aligned}$$

de unde rezultă că

$$\begin{aligned} 1 &= 3 - 2 \cdot 1 \\ &= 3 - (47 - 3 \cdot 15) \cdot 1 \\ &= 3 - 47 \cdot 1 + 3 \cdot 15 \cdot 1 \\ &= 3 \cdot 16 - 47 \cdot 1 \end{aligned}$$

Trecând la clase de resturi modulo 47, obținem

$$\begin{aligned} \hat{1} &= \hat{3} \cdot \hat{16} - \hat{0} \cdot \hat{1} \\ &= \hat{3} \cdot \hat{16} \end{aligned}$$

Deci $(\hat{3})^{-1} = \hat{16}$.

(iii) $(\mathcal{M}_n(\mathbb{R}), +)$ este grup abelian, dar $(\mathcal{M}_n(\mathbb{R}), \cdot)$ este doar monoid. De fapt, $U(\mathcal{M}_n(\mathbb{R})) = \{A \in \mathcal{M}_n(\mathbb{R}) \mid \det A \neq 0\}$ (și se notează de obicei cu GL_n , grupul general liniar de ordin n).

(iv) Fie X o mulțime și $(X^X, \circ)$ monoidul funcțiilor definite pe X cu valori tot în mulțimea X . Atunci $U(X^X) = \{f : X \rightarrow X \mid f \text{ bijectivă}\}$. Acest grup se mai notează și cu S_X . Reamintim că o funcție bijectivă se mai numește și permutare. Avem deci $(S_X, \circ, \mathbf{1}_X)$ grupul permutărilor mulțimii X (grup necomutativ dacă $|X| > 2$). Dacă X este finită, $|X| = n$, atunci S_X se mai notează și S_n și $|S_n| = n!$.

Cazul $n = 3$: putem considera $X = \{1, 2, 3\}$; vom reprezenta o funcție bijectivă $f : X \rightarrow X$ printr-un tabel $\begin{pmatrix} 1 & 2 & 3 \\ f(1) & f(2) & f(3) \end{pmatrix}$. Se obține astfel

$$S_3 = \left\{ \begin{pmatrix} 1 & 2 & 3 \\ 1 & 2 & 3 \end{pmatrix}, \begin{pmatrix} 1 & 2 & 3 \\ 2 & 1 & 3 \end{pmatrix}, \begin{pmatrix} 1 & 2 & 3 \\ 3 & 2 & 1 \end{pmatrix}, \begin{pmatrix} 1 & 2 & 3 \\ 1 & 3 & 2 \end{pmatrix}, \begin{pmatrix} 1 & 2 & 3 \\ 2 & 3 & 1 \end{pmatrix}, \begin{pmatrix} 1 & 2 & 3 \\ 3 & 1 & 2 \end{pmatrix} \right\}$$

Notând $\mathbf{1} = \begin{pmatrix} 1 & 2 & 3 \\ 1 & 2 & 3 \end{pmatrix}$, $f = \begin{pmatrix} 1 & 2 & 3 \\ 2 & 1 & 3 \end{pmatrix}$ și $g = \begin{pmatrix} 1 & 2 & 3 \\ 2 & 3 & 1 \end{pmatrix}$, atunci avem: $f^2 = g^3 = \mathbf{1}$, $g^2 = \begin{pmatrix} 1 & 2 & 3 \\ 3 & 1 & 2 \end{pmatrix}$, $fg = g^2f = \begin{pmatrix} 1 & 2 & 3 \\ 1 & 3 & 2 \end{pmatrix}$, $gf = fg^2 = \begin{pmatrix} 1 & 2 & 3 \\ 3 & 2 & 1 \end{pmatrix}$.

(v) Grupul diedral D_n (grupul simetriilor poligonului regulat cu n laturi). Vom prezenta doar cazul $n = 4$: considerăm un pătrat împărțit în 4 părți egale:

2	1
3	4

. Asupra acestui pătrat vom efectua următoarele transformări:

- *rotații în sens trigonometric în jurul centrului pătratului:*

$$R_0 : \begin{array}{|c|c|} \hline 2 & 1 \\ \hline 3 & 4 \\ \hline \end{array}, R_{90} : \begin{array}{|c|c|} \hline 1 & 4 \\ \hline 2 & 3 \\ \hline \end{array}, R_{180} : \begin{array}{|c|c|} \hline 4 & 3 \\ \hline 1 & 2 \\ \hline \end{array}, R_{270} : \begin{array}{|c|c|} \hline 3 & 2 \\ \hline 4 & 1 \\ \hline \end{array}.$$

- *Reflexii față de axele de simetrie:*

$$S_{\uparrow} : \begin{array}{|c|c|} \hline 1 & 2 \\ \hline 4 & 3 \\ \hline \end{array}, S_{-} : \begin{array}{|c|c|} \hline 3 & 4 \\ \hline 2 & 1 \\ \hline \end{array}, S_{/} : \begin{array}{|c|c|} \hline 4 & 1 \\ \hline 3 & 2 \\ \hline \end{array}, S_{\setminus} : \begin{array}{|c|c|} \hline 2 & 3 \\ \hline 1 & 4 \\ \hline \end{array}$$

Fie $\mathcal{D}_4 = \{R_0, R_{90}, R_{180}, R_{270}, S_{\uparrow}, S_{-}, S_{/}, S_{\setminus}\}$. Atunci mulțimea $\mathcal{D}_4$ este închisă la operația de compunere a funcțiilor (exercițiu: scrieți tabla!). De exemplu, $R_{90} \circ S_{\uparrow} = S_{\setminus}$, $S_{\uparrow} \circ R_{90} = S_{/}$. Cum operația de compunere a transformărilor (funcțiilor) este asociativă și fiecare transformare este inversabilă (de exemplu, fiecare simetrie este propria sa inversă), rezultă că $\mathcal{D}_4$ este un grup necomutativ cu elementul neutru R_0 .

Definiția II.3.1.3. O submulțime H a unui grup G se numește subgrup dacă:

(SG1) $(\forall)x, y \in H \Rightarrow x \cdot y \in H$

(SG2) $e \in H$

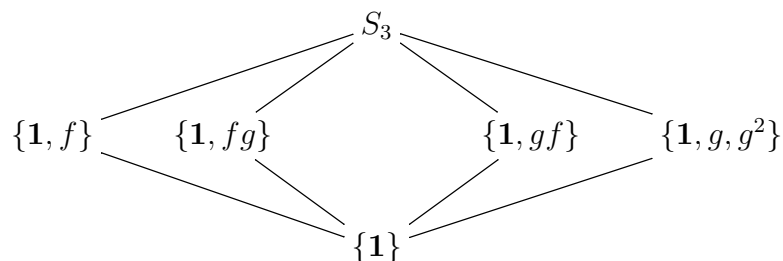
(SG3) $(\forall)x \in H \Rightarrow x^{-1} \in H$

(condiția (SG2) nu e necesară; rezultă din (SG1) și (SG3)).

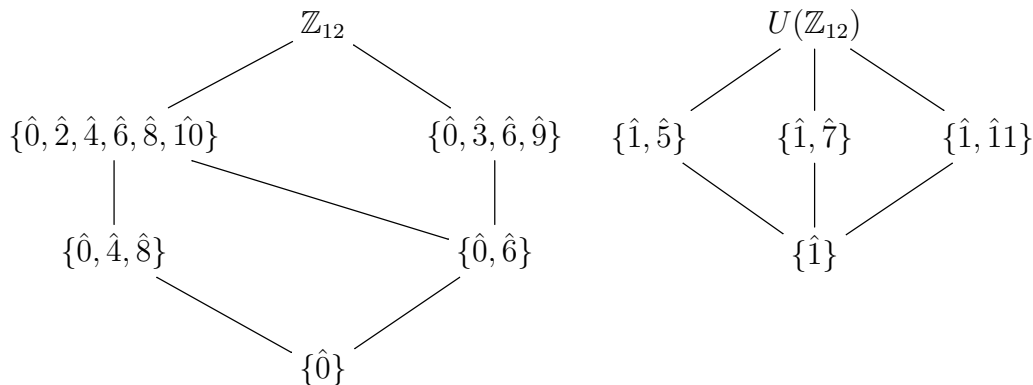
În particular, orice subgrup H este grup cu operația indusă, cu același element neutru.

Exemplul II.3.1.4. (i) $\{0\}$ este subgrup în $(\mathbb{Z}, +)$. La rândul său, $\mathbb{Z}$ este subgrup de exemplu în $(\mathbb{Q}, +)$.

(ii) Subgrupurile lui S_3 :

(iii) Subgrupurile grupurilor $(\mathbb{Z}_{12}, +)$ și $(U(\mathbb{Z}_{12}), \cdot)$ (unde $U(\mathbb{Z}_{12}) = \{\hat{1}, \hat{5}, \hat{7}, \hat{11}\}$):

Ordinul unui grup G este numărul de elemente al mulțimii G (posibil ∞). Ordinul unui element $x \in G$ este cel mai mic număr natural n astfel încât $x^n = e$ (sau ∞ dacă nu există asemenea n). Dacă $x \in G$, atunci $\langle x \rangle = \{e, x, x^2, x^3, \dots\}$ este subgrup (numit subgrupul ciclic generat de x) de ordin n egal cu ordinul lui x .

Teorema II.3.1.5. (Lagrange) Fie G un grup finit și $H \subseteq G$ un subgrup. Atunci $|H| \mid |G|$.

Corolarul II.3.1.6. Fie G un grup finit de ordin $|G| = n$ și $x \in G$. Atunci $x^n = e$.

Exemplul II.3.1.7. Fie p un număr prim. Atunci $U(\mathbb{Z}_p) = \{\hat{1}, \hat{2}, \dots, \hat{p-1}\}$ și din Corolar rezultă $\hat{k}^{p-1} = \hat{1}, \forall k \in U(\mathbb{Z}_p)$. În particular, pentru orice $x \in \mathbb{Z}$ prim cu p , avem $x^{p-1} \equiv 1 \pmod{p}$ (teorema lui Fermat).

Aplicație: test parțial pentru detectarea numerelor prime:

- Alegem x număr natural nedivizibil cu p ;
- Dacă $x^{p-1} \not\equiv 1 \pmod{p}$, atunci p nu e prim.

Testăm $p = 35$. Alegem $x = 2$. Avem $2^{34} \equiv 9 \pmod{35}$, deci p nu e prim. Testăm acum $p = 341 = 11 \cdot 31$. Alegem $x = 2$. Atunci $2^{340} \equiv 1 \pmod{341}$, deci rezultatul nu este suficient. Alegem și $x = 3$. Atunci $3^{340} \equiv 56 \pmod{341}$, deci 341 nu e prim.

II.3.2 Grupuri ciclice în criptografie. Protocolul Diffie-Hellman (1976)

Este o metodă prin care două părți pot comunica prin mesaje secrete pe un canal public de comunicație, fără să fie nevoie de o terță parte sau schimb off-line; se bazează pe conceptul de cheie publică privată:

- (i) Se fac publice următoarele elemente: un număr prim mare p și un număr g primitiv modulo p (adică mulțimea resturilor modulo p ale numerelor $g, g^2, \dots, g^{p-1}$ coincide cu $\{1, 2, 3, \dots, p-1\}$).
- (ii) Utilizatorii Alice și Bob doresc să stabilească o cheie secretă.
- (iii) Alice alege o valoare aleatoare $x \in \mathbb{Z}_p$, calculează $a \equiv g^x \pmod{p}$ și trimite rezultatul lui Bob pe canalul public.
- (iv) Analog Bob alege $y \in \mathbb{Z}_p$, calculează $b \equiv g^y \pmod{p}$ și trimite rezultatul lui Alice.
- (v) Alice calculează $b^x \equiv (g^y)^x \equiv (g^x)^y \equiv a^y \pmod{p}$.
- (vi) Bob obține același rezultat.
- (vii) $K = b^x = a^y$ este cheia privată care o vor utiliza în viitor.

Dacă un al treilea utilizator Eve urmărește comunicarea, atunci află p, g, a, b , deci are de rezolvat sistemul

$$\begin{aligned} g^x &\equiv a \pmod{p} \\ g^y &\equiv b \pmod{p} \end{aligned}$$

pentru a descoperi cheia privată $k = a^y = b^x$. În practică, acest lucru este foarte dificil.

Exemplul II.3.2.1. Fie $p = 7, g = 3$.

- Alice alege cheia $x = 1$, iar Bob alege $y = 2$.
- Alice calculează cheia sa publică $a \equiv g^x \pmod{p}$, $a = 3$ și o trimite lui Bob.
- Bob calculează cheia sa publică $b \equiv g^y \pmod{p}$, $b = 2$ și o trimite lui Alice.
- Alice calculează $K \equiv b^x \pmod{p}$, $K = 2$
- Bob calculează $k \equiv a^y \pmod{p}$, $K = 2$

Deci $K = 2$ este cheia secretă pe care o vor folosi în viitor pentru a comunica mesaje private.

II.4 Inele. Corpuri

II.4.1 Definiție. Exemple

Definiția II.4.1.1. *Un inel R este o mulțime, împreună cu două operații binare, notate $+$: $R \times R \rightarrow R$, $\cdot$: $R \times R \rightarrow R$, astfel încât:*

(R1) $(R, +)$ este grup abelian.

(R2) $(R, \cdot)$ este monoid.

(R3) (Distributivitate) $x \cdot (y + z) = x \cdot y + x \cdot z$, $(\forall)x, y, z \in \mathbb{R}$, $(x + y) \cdot z = x \cdot z + y \cdot z$, $(\forall)x, y, z \in \mathbb{R}$

Proprietăți suplimentare

(i) Inel comutativ: $x \cdot y = y \cdot x$, $(\forall)x, y \in R$.

(ii) Inel boolean: $x \cdot x = x$, $(\forall)x \in R$.

(iii) Inel integru: $(\forall)x, y \in R \setminus \{0\}$, $x \cdot y \neq 0$ (avem voie să simplificăm la dreapta sau la stânga).

(iv) Corp: $(\forall)x \in R \setminus \{0\}$, x este inversabil în raport cu operația $\cdot$.

Exemplul II.4.1.2. (i) $(\mathbb{Z}, +, \cdot)$ este un inel comutativ integru.

(ii) $(\mathcal{M}_n(\mathbb{R}), +, \cdot)$ este un inel necomutativ și cu divizori ai lui zero.

(iii) $(\mathbb{Q}, +, \cdot)$, $(\mathbb{R}, +, \cdot)$, $(\mathbb{C}, +, \cdot)$, $(\mathbb{Z}_p, +, \cdot)$ (p prim) sunt corpuri comutative.

(iv) Există și corpuri necomutative: corpul cuaternionilor $\mathbb{H}$ (după numele matematicianului W.R. Hamilton), având drept elemente tupluri de forma $q = (a, b, c, d)$ cu $a, b, c, d \in \mathbb{R}$, cu operația aditivă - adunarea pe componente. Pentru operația multiplicativă, notăm $1 = (1, 0, 0, 0)$, $i = (0, 1, 0, 0)$, $j = (0, 0, 1, 0)$, $k = (0, 0, 0, 1)$. Atunci orice $q \in \mathbb{H}$, $q = (a, b, c, d)$ se mai scrie $q = a \cdot 1 + b \cdot i + c \cdot j + d \cdot k$. Definim operația multiplicativă prin:

$$\begin{aligned} 1 \cdot 1 &= 1 \\ 1 \cdot i &= i \cdot 1 = i \\ 1 \cdot j &= j \cdot 1 = j \\ 1 \cdot k &= k \cdot 1 = k \\ i^2 &= j^2 = k^2 = -1 \\ i \cdot j &= -j \cdot i = k \\ j \cdot k &= -k \cdot j = i \\ k \cdot i &= -i \cdot k = j \end{aligned}$$

și extindem prin liniaritate la toate elementele lui $\mathbb{H}$. Se obține astfel pe $\mathbb{H}$ o structură de inel necomutativ, în care orice element $q \in \mathbb{H} \setminus \{0\}$ este inversabil, cu inversul: $q^{-1} = \frac{1}{a^2+b^2+c^2+d^2}(a \cdot 1 - b \cdot i - c \cdot j - d \cdot k)$, deci un corp necomutativ.

Teorema II.4.1.3. Orice corp finit $\mathbb{k}$ este comutativ și există $p, n \in \mathbb{N}$ cu p prim astfel încât $|\mathbb{k}| = p^n$. Mai mult, oricare două corpuri finite cu același număr de elemente sunt izomorfe (izomorfism de corpuri: bijecție care păstrează cele două operații, elementele simetrizabile și inversabilitatea în raport cu operațiile).

Un corp finit cu p^n elemente se mai numește și corp Galois și se notează $GF(p^n)$ sau $\mathbb{F}_{p^n}$.

Construcția unui corp Galois cu p^n elemente: fie $P \in \mathbb{Z}_p[X]$ un polinom ireductibil de grad n ; atunci mulțimea resturilor la împărțirea cu P formează corpul dorit în raport cu adunarea și înmulțirea polinoamelor modulo P .

Pentru $p = 2$, asociind fiecărui polinom $a_0 + a_1X + \dots + a_{n-1}X^{n-1} \in \mathbb{Z}_2[X]$ secvența coeficienților săi $(a_0, a_1, \dots, a_{n-1}) \in (\mathbb{Z}_2)^n$, obținem o structură de corp pe mulțimea stringurilor binare de lungime n .

Exemplul II.4.1.4. Corpul $GF(2^3)$ (realizat pe mulțimea $(\mathbb{Z}_2)^3$).

Căutăm un polinom de grad 3 ireductibil din $\mathbb{Z}_2[X]$; din cele 8 polinoame existente, se verifică ușor că doar $X^3 + X + 1$ și $X^3 + X^2 + 1$ sunt ireductibile. Alegem de exemplu $P = X^3 + X + 1$. Atunci resturile la împărțirea cu P sunt:

0	000
1	001
X	010
$X + 1$	011
X^2	100
$X^2 + 1$	101
$X^2 + X$	110
$X^2 + X + 1$	111

Pentru adunarea și multiplicarea modulo P , avem de exemplu

$$\begin{aligned}(X^2 + 1) + (X^2 + X + 1) &= 2X^2 + X + 2 \\ &= X \pmod{P}\end{aligned}$$

și

$$\begin{aligned}(X^2 + 1)(X^2 + X + 1) &= X^4 + X^3 + X^2 + X^2 + X + 1 \\ &= X^4 + 2X^2 \\ &= X^4 \\ &= X^2 + X \pmod{P}\end{aligned}$$

Exercițiul II.4.1.5. Scrieți tabla înmulțirii în $(\mathbb{Z}_2)^3$ folosind corespondența de mai sus și verificați că orice string diferit de 000 este inversabil.

Fie acum $\mathbb{k}$ un corp și $\mathbb{k}[X] = \{a_0 + a_1X + \dots + a_nX^n \mid a_0, a_1, a_n \in \mathbb{k}, n \in \mathbb{N}\}$ inelul polinoamelor cu coeficienți în $\mathbb{k}$.

Proprietăți:

- (i) $\mathbb{k}[X]$ inel integru.
- (ii) (Teorema împărțirii cu rest) $(\forall)P, Q \in \mathbb{k}[X], Q \neq 0$, există în mod unic două polinoame $C, R \in \mathbb{k}[X]$, astfel încât $\text{grad}R < \text{grad}Q$ și $P = Q \cdot C + R$.
- (iii) (Teorema lui Bezout) Fie $P \in \mathbb{k}[X]$, $a \in \mathbb{k}$. Atunci $P(a) = 0 \Leftrightarrow X - a \mid P$.
- (iv) $P \in \mathbb{k}[X]$, $\text{grad}P = n \implies P$ are cel mult n rădăcini.

Consecința II.4.1.6. Orice funcție $f : \mathbb{k} \rightarrow \mathbb{k}$, unde $\mathbb{k}$ este un corp finit, este polinomială (soluție: polinomul de interpolare Lagrange).

II.4.2 Aplicație în criptografie. Secret Sharing

Este metoda de a distribui un secret la un grup de participanți, fiecărui participant fiindu-i atribuită câte o parte a secretului¹. Secretul poate fi reconstituit doar prin combinarea a cel puțin un număr fixat de participanți. Ideea: așa cum două puncte din plan determină în mod unic o dreaptă (deci o funcție de gradul I), 3 puncte determină o parabolă (o funcție de gradul II), etc., k puncte în plan vor determina în mod unic un polinom de grad $k - 1$. Fie n numărul participanților, $k < n$ și S mesajul secret (un element dintr-un corp finit $\mathbb{k}$). Alegem la întâmplare $k - 1$ elemente $a_1, a_2, a_3, \dots, a_{k-1} \in \mathbb{k}$ și luăm $a_0 = S$. Construim polinomul

$$P(X) = a_0 + a_1X + \dots + a_{k-1}X^{k-1}$$

și calculăm $(i, P(i))$ pentru $i = \overline{1, n}$ (deci corpul $\mathbb{k}$ va avea mai mult de n elemente). Fiecărui participant i se atribuie o pereche $(i, P(i))$ de elemente din corpul $\mathbb{k}$ (cunoscut de toți). Fiind dat orice grup de k participanți se poate reconstitui polinomul și afla mesajul secret $S = a_0$.

Exemplul II.4.2.1. Fie $n = 5$, $k = 3$, $P = \hat{2}X^2 + \hat{7}X + \hat{10} \in \mathbb{k} = \mathbb{Z}_{11}$. Secretul este $S = \hat{10}$. Mesajele participanților sunt: $P(\hat{1}) = \hat{8}$, $P(\hat{2}) = \hat{10}$,

¹A. Shamir, 1979.

$P(\hat{3}) = \hat{5}$, $f(\hat{4}) = \hat{4}$, $P(\hat{7}) = \hat{7}$. Alegem grupul de participanți $(1, 2, 4)$. Atunci polinomul reconstruit este:

$$P(X) = \hat{8} \cdot \frac{(X - \hat{2})(X - \hat{4})}{(\hat{1} - \hat{2})(\hat{1} - \hat{4})} + \hat{10} \cdot \frac{(X - \hat{1})(X - \hat{4})}{(\hat{2} - \hat{1})(\hat{2} - \hat{4})} + \hat{4} \cdot \frac{(X - \hat{1})(X - \hat{2})}{(\hat{4} - \hat{1})(\hat{4} - \hat{1})}$$

și

$$\begin{aligned} S &= P(0) \\ &= \hat{8} \cdot \hat{2} \cdot \hat{4} \cdot \hat{10}^{-1} \cdot \hat{8}^{-1} + \hat{10} \cdot \hat{1} \cdot \hat{4} \cdot \hat{1}^{-1} \cdot \hat{9}^{-1} + \hat{4} \cdot \hat{1} \cdot \hat{2} \cdot \hat{3}^{-1} \cdot \hat{2}^{-1} \\ &= \hat{8} \cdot \hat{2} \cdot \hat{4} \cdot \hat{10} \cdot \hat{7} + \hat{10} \cdot \hat{1} \cdot \hat{4} \cdot \hat{1} \cdot \hat{5} + \hat{4} \cdot \hat{1} \cdot \hat{2} \cdot \hat{4} \cdot \hat{6} \\ &= \hat{3} + \hat{2} + \hat{5} \\ &= \hat{10} \end{aligned}$$